

Tegenvallen (690)

Het leek niet zo ver. Dat bleek echter tegen te vallen. Ik vroeg me serieus af waar ik mee bezig was. Had ik dit keer niet te veel gepusht en gewild? Zelfs manlief klaagde dat het best ver was. Maar ik wilde zo graag. We konden het tevens combineren met een ritje naar Rataplan. Dus we reisden af naar Spijkenisse.

Ten eerste schaamde ik me een beetje dat ik op zo'n stille zaterdag deze activiteit voorstelde. Moest ik niet beter nadenken over het lijden van Jezus en daar mee bezig zijn? In plaats daarvan wilde ik in

Verweggistan een paar Pooh & Friends beeldjes ophalen. Natuurlijk kan beide ook, maar mijn geweten speelde me toch parten. Dat is wel vaker zo.

Na een lange tocht kwamen we eindelijk op de plaats van bestemming. Daar deed een heel vriendelijke vrouw de deur open en nodigde me binnen. Ze liet de beeldjes zien en gaf me er zelfs nog eentje cadeau. Ze was er zelf op uitgekeken. Nou ja! Ikke niet.

Zo blij met deze fantastische Pooh & Friends aanvulling stapte ik weer bij manlief in en reden we richting Rataplan. Manlief dacht dat de grootte wel zou tegenvallen, aangezien Rataplan zich in het centrum van Spijkenisse bevond. Dat was dus echt niet zo. Het is misschien wel de grootste Rataplan waar ik ooit ben geweest.

Allerlei spullen passeerden de revue. Ik scoorde een geweldig leuk tafelkleed met een vrolijke dierenprint (leuk voor de paastafel). Op een tafel verderop lagen spellen voor 50 cent per stuk. Ik kocht twee Scrabble-spelletjes (voor de letters) en een Disney triviant-spel. Leuk om eens met de jongens te spelen. Een beetje nostalgie, hoewel winnen er niet bij is, omdat onze oudste zoon een kennisbank is. Dat valt dan weer tegen.

Voor een goede vriendin scoorde ik een tafereeltje van haar favoriete stad en ook een schattig, zacht roze beertje mocht mee. Voor mijn eerste kleindochter. Hihi! Dat wordt nog lang wachten voor ik het beertje kan overhandigen. Maar hé, we blijven hopen, bidden en vertrouwen. Het komt vast goed.

Manlief vond nog een leuk eendje voor ons nichtje en een cd. En ik bedacht dat ik niet moet piepen om wat ik niet heb, maar waarderen wat ik wel heb. Daar hoort ons nichtje zeker bij.

Er was nog een kringloop in Spijkenisse, maar ondanks aanwijzingen van Google Maps slaagden we er niet in deze te vinden. Dan maar niet. Snel naar huis. Het was al laat zat. De terugreis leek korter dan de heenreis. Dat was een meevaller. Net als de beeldjes **een knipoog** waren.

Op deze manier hielden we ook nog tijd over om te bezinnen op Stille Zaterdag. Ik schreef zelfs nog een gedicht. Binnenkort te zien [in mijn webshop](#).

Hou je haaks!

Annet van Ballegooijen, 040426